

vi jo have delt med Fortiden og med tidligere Regeringer, er der fra Regeringspartiets Side og af Ministeren gjort en modstaaende Opfattelse gældende, som jeg, naar jeg skal være Ordfører for den, kan sige hævder, at det ikke vil være retfærdigt og derfor heller ikke gennemførligt, at forhøje Skatterne paa Forbrugsartikler, som Øl, Brændevin og Tobak unægtelig ere, uden ogsaa at forhøje, endogsaa i et bestemt Forhold, den direkte Statskat.

Det har været vanskeligt overfor disse to principielt modstaaende Anskuelser at finde Udvej, og under disse Omstændigheder stillede da Højre Forslag om, at der *forloids* skulde henlægges et Beløb til vor yderst forsømte Reservefond, nemlig 2 Mill. Kr. aarlig i et Tidsrum af 5 Aar, og samtidig at forhøje Skatten for samme Tidsrum, eksklusiv Forsvarsskatten, med $\frac{1}{6}$ foruden den forøgede Selskabsbeskatning, tilsammen et Beløb af to Millioner og et Par Hundrede Tusinde Kroner. Saa var det, at man indenfor Fællesudvalget, og ganske vist ikke uden nogen Føje, har indvendt, at Henlæggelsen kunde medføre Mulighed for, at vi kunde komme til at mangle disse Penge, og at det ikke var rimeligt at henlægge til Reservefonden, naar man ikke var aldeles sikker paa, at man fik tilstrækkelig Raad dertil. Tillige fandt man, at Forhøjelse med en Sjettedel var for lidt, og Tidsbegrænsningen forlangte man skulde gælde for alle de nye Indtægtslove, hvis den skulde gælde for Indkomstskatteloven. Dette sidste mente vi var uheldigt under Hensyn til, at Industrien ikke kan indrette sig efter Love for en fast begrænset kort Tid. Altsaa begyndte det at se broget ud paa dette principielle Punkt. Men samtidig viste der sig et Lysspunkt, idet det konstateredes, at alle Medlemmer, Finansministeren inklusive, nærrede stor Interesse for at benytte denne Lejlighed til, om jeg saa maa sige, at konsolidere vort Finansvæsen noget ud over de Omraader, som vare afpælede ved de Forslag, som vare stillede. Det lykkedes da til sidst at enes om det, som den højtærede Minister nylig har redegjort for, idet han gengav Indholdet af det Forslag, han i Dag har fremsat i det andet Ting. Efter dette Forslag skal hele Statsindtægten, som overstiger den normale Fremgang, i de første 5 Aar være baandlagt til Fordel for Reservefonden i første Linie og for en særlig Kassebeholdning, som ikke kan angribes uden særlig Bevilling, i anden Linie.

Nu nærer virkelig Højre det Haab, at vi ville gaa saadanne Tider i Møde, at den Fremgang, der har vist sig ret tydelig i de sidste $1\frac{1}{2}$ Aars Tid, maa fortsættes, og at vi maa komme dertil, at et Beløb, som nærmer sig Forhøjelsen af Statsskatten — under gunstige Forhold maaske endogsaa et Beløb, der overstiger Forhøjelsen — kan blive anvendt til at styrke vore Finanser, *altsaa ikke blive brugt til den almindelige Husholdning*. Det er rigtigt, hvad den højtærede Minister har berørt i Dag, at han selv har antydnet, at hvis der blev noget tilovers, kunde man anvende det dertil; det har han gjort allerede ved sidste Behandling af Lovforslaget i det andet Ting; dernæst har forskellige ærede Medlemmer af dette høje Ting fremsat den samme Tanke. Sidst har det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Hey) taget Ordet for, at vi ikke maatte forsømme denne Lejlighed til at komme noget videre end netop til dette at dække en supponeret Underbalance i de følgende Statsregnskaber, og har støttet Tanken gentagne Gange under de langvarige Forhandlinger, der have været førte i Fællesudvalget. Ogsaa det ærede 9de kongevalgte Medlem (Falbe-Hansen) har heroppe nævnt, at det vilde være godt, hvis vi kunde benytte denne Lejlighed til at lægge en fastere Grund under det hele end den, vi i Øjeblikket ere i Besiddelse af; jeg selv har udtalt, at det vilde være højt ønskeligt, om man kunde komme dertil, men samtidig dog tilføjet, at det, vi havde at gøre med her, var jo dog at tilvejebringe Midler, som kunde bringe os bort fra Underbalance. Det er altsaa noget, som har dæmret i manges Tanker mere eller mindre klart. Saa er det da, at vi have ment, at vi, uden at komme i nogen Strid med vore Principper med Hensyn til yderligere Anspændelse af Statsformue og Indkomstskatten, kunde gaa med til den af den højtærede Minister nævnte og her indstillede Forhøjelse, eftersom vi da havde god Udsigt til at kunne bidrage til at tilvejebringe Opsamlinger, som vi anse for at være af største Nødvendighed i kritiske Tider, naar henses til baade Reservefondens og den nuværende Kassebeholdnings Kvalitet. Saa vidt jeg kan se, er der i Reservefondens Aktiver danske Obligationer og Aktier, som, hvor gode de end kunne være, eftersom Renten er garanteret af Staten selv, ikke ville kunne realiseres, og med Hensyn til udenlandske Værdipapirer skulde jeg tage meget fejl, om ikke den Kurs, de staa opførte til, har staaet